

Yeşaya, üçüncü bölüm

I. Yahuda ile ilgili peygamberlikler (1-12)

A. Tanrı'nın Yahuda'ya karşı davası (1:1-31)

B. Son günlerle ilgili vaatler (2:1-4)

Ç. Sıkıdüzenin sürmesi (3:1-4:1)

1. Tanrı'nın Yerusalemler ve Yahuda'dan bütün destekleri kaldırması (3:1-3).

2. Yahuda'daki yönetim

a. Yetkin olmayan kişiler önder olacaktı (3:4).

b. Herkes bir diğerine karşı saygısızlık gösterecekti (3:5).

c. Önderler iyi nitelikleri, erdemleri için seçilmeyecekti (3:6,7).

1). Toplum zayıf kişileri önder olmaları için seçecekti.

2). Bazılarına yalnızca giysilerinin güzelliği yüzünden görev verilecekti.

ç. Önderler toplumu doğru yoldan saptırıyordu (3:12).

3. Toplumun amacı: Tanrı'yı öfkelenmek (3:8)

Yahudalılar suçlarını gururla açıklıyordu (3:9).

4. Toplumun ikiye bölünmesi

a. Doğrular, iyiliklerinin karşılığını alacaklar (3:10).

b. Kötüler, yaptıklarının zararını kendileri görecekler (3:9,11).

5. Tanrı yargısı (3:13-4:1)

a. Yaşlılara ve önderlere karşı

1). Bağı yiyip bitirdiler (3:14).

2). Yoksulları soydular (3:14).

3). Halkı ezdiler (3:15).

b. Sion kızlarına karşı (3:16-4:1)

1). Giysileri onların ahlaksız olduğunu gösterdi (3:16-23).

2). Batıl inançlara güvendiler ([muska] 3:20).

3). Kel olacaklardı (3:17).

4). Çıplak olacaklardı (3:17).

5). Güzem kokmak yerine pis kokacaklardı (3:24).

6). Erkekler kılıçla öleceklerdi (3:25).

7). Yedi kadın bütün evlilik haklarını reddederek adını alabilmek için bir erkeğe yalvaracaktı (4:1).

3:1 orduların Rabbi Yehova: Kendiliğinden Var Olan, başlangıcı, sonu olmayan Rab Yahve, meleklerin ve insanların tümü üzerinde yetkilidir (1:24).

destek ve değnek: İbranicede «destek ve değnek» aynı sözcüktür; biri eril, diğeri dişil biçimdir. Böylelikle bu deyimle her türlü destek belirtilmektedir. Tanrı bütün destekleri kaldırıncı Yahudalılar yıkıma uğrar. Daha önceki gösterişli yaşamlarına göre ne denli büyük bir karşıtlık (2:7) !

Yeşaya, «Soluğu burnunda olan insandan el çekin; çünkü onun değeri nedir?» (2:22) diyerek ademoğullarından destek aramamaları için Yahudalılar'ı uyarılmıştı. Bu uyarının nedeni 3:1'de anlaşılır: Tanrı Yahudalılar'ın bel bağladıkları bütün destekleri kaldıracaktı.

Yahudalılar'ın güvendikleri nesnelere ve Tanrı'nın onları kaldırması:

1. **Su, ekmek** (3:1):

Su ve ekmek insanların bedensel gereksinimlerini karşılamak içindir. Ne var ki, yiyip içmek bu amacın dışında kişinin soysuz arzularına hizmet ediyorsa, Tanrı bunları sağlamamakta haklıdır. Öte yandan Yaşam Ekmeği'ni içtenlikle arayıp bulan ve «gelip geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalış»an (Yuhanna 6:27; 4:14), ondan alınamayan bir yaşam desteğine kavuşur.

Tanrı'nın su ve ekmeği kaldırması: Yeremya 37:21; 38:9

2. Ordu (**yiğit, cenk adamı, elli başı**, 3:2,3)

Elli başı: Orduda rütbesi en düşük subaydı (2. Krallar 1:9,11,13).

3. Önderler (**hakim, peygamber, falcı, ihtiyar** [3:2,3]):

Toplumu Tanrı yolundan saptıran bunlardı (3:12).

falcılar: (44:25; Tesniye 18:14; Yeşu 13:22; 1. Samuel 6:2; Yeremya 27:9; 29:8; Hezekiel 13:9; Mika 3:7; Zekarya 10:2)

ihthiyarlar: Eski Antlaşma dönemlerinde yaşlılar yaşadıkları yerdeki yönetsel görevlerden sorumluydular. Mısır'daki Yahudiler'in başında bile yaşlılar görev yapıyorlardı. Musa, Tanrı'nın dualarını işittiğini açıklamak için yaşlıları yanına çağırdı (Çıkış 4:29). Sonra Passah Bayramı'nın koşullarını anlatmak için onları yeniden toplanmaya çağırdı (Çıkış 12:21). Musa, yetmiş yaşlı ile birlikte Sina Dağı'na çıktı, Tanrı'nın huzurunda bulundu (Çıkış 24:9). Yetmiş yaşlı adam çölde Kutsal Ruh'la mesholundu (Sayılar 11:25). Bu yaşlılar halklarının ileri gelenleriyle oymak ve boy başlarından değillerdi (1. Krallar 8:1). Her kentte, Beytlehem'de olduğu gibi yaşlılar vardı (1. Samuel 16:4; Ezra 10:14). Krallık döneminde yaşlıların rolü sürdü. Devlet işlerini etkilemek için olanakları vardı (2. Samuel 5:3; 19:11; 1. Krallar 20:7,8; 2. Krallar 6:32).

Tanrı'nın önderleri kaldırması: 2. Krallar 24:14

4. **Bilgelikle donatılmış işçiler (3:3):**

Sanatçıların ve sanayicilerin, ulusların düzen ve gelişmelerinde önemli değerleri vardır. Askeri araçları yapmak ve onarmak için bilgelikle donatılmış işçiler gerekirdi (2. Tarihler 26:15). Yalnızca onların kaldırılması bile ulusun çözülmesine neden olabilirdi. Ne var ki, Tanrı ulusta düzeni sağlayan bir tek desteği değil, bütün destekleri ortadan kaldıracaktı. Bu çok ağır bir yargıydı.

Tanrı'nın bilgelikle donatılmış işçileri kaldırması: Nebukadnetsar, Yehoyakin'in krallığındaki bütün sanatçıları sürgün etti (2. Krallar 24:14; Yeremya 24:1).

5. Hükümet (3:4,12):

Devletin yönetimi kadın ve çocukların eline geçecekti (Vaiz 10:16).

Gerçekleşmesi: Yahuda'nın son döneminde kralların tahta geçiş yaşları çok ilgi çekicidir. Hizkiya'dan sonra tahta çıkanlar arasında, yalnız Yehoyakim kral olduğunda yirmi beş yaşını doldurmuştu. Diğerleri ondan daha gençtiler.

- a. Manasse, 12 yaşındaydı (2. Krallar 21:1).
- b. Amon, 22 yaşındaydı (2. Krallar 21:19).
- c. Yoşiya, 8 yaşındaydı (2. Krallar 22:1).
- ç. Yehoahaz, 23 yaşındaydı (2. Krallar 23:31).
- d. Yehoyakim, 25 yaşındaydı (2. Krallar 23:36).
- e. Yehoyakin, 18 yaşındaydı (2. Krallar 24:8).
- f. Tsedekiya, 21 yaşındaydı (2. Krallar 24:18).

6. Toplumsal düzen ve ulusal birlik (3:5):

- a. Herkes komşusuna haksızlık ediyordu. Çocukların elindeki hükümet, gereken önlemleri alabilecek güçte değildi.
- b. Çocuklar büyüklerine karşı saygısızca davranıyorlardı. Rehoboam'ın ruhu (1. Krallar 12: [1-] 8-14), Süleyman'ın ruhunu (1. Krallar 12:6,7) yendi. Yeni yetiştirilenlerin kendilerinden büyük olanların yetkisini tanımaması, ülkelerinin yıkıma uğrayacağına ilişkin uyarıcı bir belitirdir (Levililer 19:32; 2. Timoteos 3:2).

7. Kendi buldukları çözümler (3:6,7):

Yahudalılar buldukları durumdan kurtulma gereksinimi duyuyorlardı. Buldukları çözüm Tanrı'dan yardım istemek değil, yeni önderler görevlendirmektir. Seçilen önderler bu «onuru» reddettiler, çünkü devletin işlerini düzenleyebilecek durumda değillerdi (3:6).

senin esvabın var: Önderlerini seçmek için Yahudalılar'ın kullandığı ölçüt kişilerin giysileri olmuş. Bu bile, o dönemde Yahudalılar'ın düşüncelerinin ve ölçütlerinin ne denli bozuk olduğunu açıkça gösterir.

virane: Bu sözcük, aynı kökten türeyen mikshol sözcüğü gibi (57:14; Levililer 19:14; Mezmur 119:165; Yeremya 6:21; Hezekiel 3:20) «tökez» olarak çevrilebilir. Yahuda toplumunun kendisi bir tökez taşıydı. Her konuda hem kendini (3:8), hem de onunla ilişki kuranları tökezletiyordu.

8. Rabbin düşmanları olarak yaşayabilecekleri varsayımı (3:8,9):
Yahudalılar yaptıkları iğrençlikleri hiç utanç duymadan, açıkça söylüyorlardı. Hoş koku yerine pis kokunun ortalığa sinmesi, yaptıkları iğrençliklerin doğal bir sonucuydu (3:24).

3:8 Yerusaleml sarsıldı, Yahuda düştü: Uyarılar iletildi ama işitilmedi. Çareler sunuldu ama reddedildi. En sonunda bütün uğraşların boş olduğu ortaya çıktı. «Yerusaleml sarsıldı ve Yahuda düştü».

Ülkeler bir günde yıkılmazlar. Yıkım adım adım gerçekleşir. Bu sonucu oluşturan etkenlerin bazıları şunlardır:

1. Saygıdeğer ve bilgelikle donatılmış kişilerin azalması ya da yok olması (3:2,3).
2. Önderlerin özyapılarındaki yetersizlikler
Yahuda'nın önderleri toy, deneyimsiz ve bilgelikten yoksundu (3:4).
Örneğin, yararsız antlaşmalara güvendiler (2. Tarihler 28:16,20).
3. Toplumda bencilliğin egemen olması (3:5)
4. Yaşlılara ve saygı gösterilmesi gereken kişilere karşı saygısızlık (3:5)
5. Malı mülkü olan yurttaşların toplumsal sorumluluğu yüklenmekteki isteksizliği (3:6,7)
Bütün toplumu kapsayan ulusal sorunlarda bile kendi gündelik gereksinimlerini karşılamak için çalışmak zorunda olmayan kişiler vardır. Bunlar ulusal yaşamı desteklemek için görev üstlenmelidirler. Geçim sıkıntısı nedeniyle toplumsal görevler üstlenemeyenlerin yükünü hafifletmek için çeşitli yöntemler geliştirmelidirler.

Bir ülkenin çöküşü «Anarşi» başlığı altında da incelenebilir:

Ulusal Anarşi

Hükümet, düzenli bir toplumsal yaşam için gereklidir. Bu nedenle önderler, «destek ve değnek», «ekmek ve su» niteliklerini taşır (3:1; Hezekiel 4:16; 5:16). Önderler ortadan kaldırılınca hükümet çöker, anarşi oluşur.

Anarşinin nedeni: Ulusça Tanrı'nın sözünü dinlememek («Rabbin izzetli nazarını öfkelendirmek için onların dili ve işleri O'na karşıdır» [3:8]).

Anarşinin belirtileri (yukarıda verildiği gibi):

1. Uygun önderlerin yok olması (3:1-3)
2. Yeteneksiz kişilerin önder olması (3:4)
3. Adaletsizlik ve kargaşa (3:5)
4. Özverili yurtseverliğin yok olması (3:6,7)

Anarşinin sonucu: Yargı

«Yerusaleml sarsıldı ve Yahuda düştü» (3:8). Yerusaleml ile Yahuda'nın sarsılması ve düşmesiyle yargı bitmedi. Yargı, toplumun sürgüne gitmesi sonucunu da doğurdu (5:9,13).

Ruhsal Anarşi

Ulusal anarşi kuşkusuz, ulusu oluşturan bireylerin ruhsal anarşisinin ürünüdür.

Nedeni: Bireyin Tanrı'ya karşı söz dinlemez bir tutum takınması.

Belirtileri:

1. Tanrı'nın atadığı yetkilileri tanımazlık (3:1-3)
2. Doğal benliğin egemenlik sürmesi (3:4)
3. Kutsallığa karşı direniş (3:5)
4. Vicdanın nasırlaşması, özvericilik yoksunluğu (3:6,7)

Sonucu: Yıkım

1. Mesih inanlısı için (Sonsuz yaşam açısından İsa Mesih'e iman edene yargı yoktur, ama yaptığı işler yargılanır [Romalılar 8:1; 1. Korintliler 3:13,15; 11:30,32]).
2. Mesih inanlısı olmayan kişi için (Vahiy 20:11-15)

onların dili ... ona karşıdır: Yeni Antlaşma'da olduğu gibi Eski Antlaşma'da da dille işlenen suçlar günah sayılırdı (Çıkış 20:7; 21:17; 22:28; 23:1,2; Mezmur 31:18; 94:4). Yargı onları durdurana dek Yahudalılar dilleriyle de, eylemleriyle de Tanrı'ya karşı direndiklerini gizlemiyorlardı.

Bir toplum kutsal ölçütleri bırakırsa, ulusal özyapısı çürür. Edebiyatı, müziği, resmi, v.b. bu yoksunluğu yansıtır. Gerçeğin söylenmesi gerekirken toplumun işine gelmeyen konular gizlenir. Bununla birlikte, gerçeğe ters düşen özel görüşler desteklenir. Sanat eserleri toplumca benimsenen ölçütlere göre yazılır, çizilir, söylenir ve değerlendirilir. Bugün bir Mesih inanlısı sanat eserlerinden kaçını utanç duymadan izleyebilir? Tanrı'nın kutsallığına uygun, vicdanı rahatsız etmeyen, ruhsal sağlığı tehlikeye sokmayan eserler yok denecek kadar azdır. Çoğu eser çağdaş ahlaka uygun diye tanıtılsa da, sapıklığa ayak uydurmuştur. Tanrı'nın varlığını, yaratıkları üzerindeki hakkını, Sözü'nün gerçeğini yok saymıştır. Yeşaya eski çağlarda yaşamış olmasına karşın bugünün insanına da seslenir, çünkü Kutsal Yazı her dönemde çağdaştır.

3:9 yüzlerinin gösterişi kendilerine karşı şahadet ediyor: Doğa, ikiyüzlülüğe, yalancılığa karşıdır.

Ne denli beceriklilikle yapılırsa yapılırsın plastik bir çiçek gerçek çiçekler arasında kendi yalancı niteliğini saklayamaz. Aynı biçimde insanın sesi ve yüzü yüreğinin içini saklamak için değil, açığa vurmak için yaratıldı (1. Timoteos 5:24,25). Tanrı sunusunu kabul etmediği için Kain'in duyduğu öfke, yüzünden belliydi (Tekvin 4:5,6). Yüzler yüreğin içini gösterir. Türkçe'de bu ilkeyi anlatan birçok deyim vardır. Örneğin,

1. «Yüz yüreğin aynasıdır.»
2. «Yüz yüreği yansıtır.»
3. «Yüzü ak», birinin suçu ya da utanılacak bir durumu yoktur anlamına gelir.
4. «Yüzü kara», birinin utanacağı bir durumu vardır anlamına gelir.

5. «Yüzü karıştı», «yüzü allak bullak oldu» ya da «yüzü alt üst oldu», can sıkıcı bir durumun birinin yüzünden belli olduğu anlamına gelir.
6. «Yüzü soğuk», birinin ürkütücü bir yüzü var olduğu anlamına gelir.
7. «Yüzünden akmak», herhangi bir durumun kişinin yüzünden apaçık anlaşıldığı anlamına gelir.

Aynı biçimde Yahuda toplumunun uzun süredir ardından gittiği aşırı kötülük, bireylerin yüzlerinde derin kırışıklıklar açmış, karanlığı andıran lekeler bırakmıştı.

Sodom gibi: (1:9,10'la ilgili notlara bakın.) Günahından utanmayan kişi bir süre sonra günahından gurur duyar. Yazıldığı gibi «Utanmaları gereken şeyle kurum satarlar» (Filipililer 3:19).

kendilerine kötülük ettiler: Kötüler kendi elleriyle Tanrı'nın öfkesini üzerlerine indirdiler (3:11). Her türlü kötülüğü yapan kişinin intihar ettiği söylenebilir. Yazıldığı gibi, «Sapıklıklarına yaraşan karşılığı kendi varlıklarında buldular» (Romalılar 1:27). Kişinin kendi başına bunca kötülük getirmesinden daha büyük aptallık olur mu (Filipililer 3:19; Yeremya 2:19; 6:15; 25:6; Romalılar 2:5-11)?

3:10 salih için, ona iyilik olacaktır, diyin: Vaat edilen iyilik nedir? Doğrulara verilen iyilik, sonsuz yaşamdır (Romalılar 2:6,7,10). Tanrı önünde doğru sayılan kimdir? Mesih'i Kurtarıcı olarak kabul eden kişidir. Bir kişi ancak O'nu kabul etmekle doğru sayılabilir, çünkü kendisinde doğru sayılabilecek hiçbir nitelik yoktur (Romalılar 3:10,22; 1. Korintliler 1:30; Filipililer 3:9). Mesih'i kabul etmekle başlayan sonsuz yaşam, tanrısal niteliklerle betimlenir. Bu niteliklerin bir Mesih inancının yüreğinde kökleşmesi, böylece de onun Tanrı'yı doğru ve anlaşılır bir biçimde temsil etmesi Kutsal Ruh'un etkinliğidir.

işlerinin semeresi: Kötüler Tanrı yargısından kaçamaz. Ama doğru sayılanlar için şu ilke geçerlidir: «Akşamleyin ağlayış konuk olur; fakat sabahleyin sevinç gelir» (Mezmun 30:5). Tanrı, Goşen'de oturan İsrail toplumunu Mısırlılar'ı mahveden vebalardan korudu (Çıkış 8:22; 9:6,26; 10:23; 12:13). Eğer istemine uygunsa, Mesih inanlılarını da kötülerin başına gelen sıkıntılardan koruyabilir.

Doğruluk, büyük olasılıkla aşağıdaki sonuçları oluşturur:

1. Doğru kişinin bu dünyadaki temel gereksinimleri yeterince karşılanır.
2. Kişinin özyapısı dürüstlük, saflık, gerçeğe bağlılık, ağırbaşlılık ve sevecenlikle betimleniyorsa, o kişi insanların güveni ve sevgisini kazanır.
3. Doğru kişi ruhsal konuları kavramakta yetenekli olur. Böylece de ruhsal kutluluğunun artmasının yolu açılır.
4. Doğru kişi Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

3:11 vay: «Suç işleyen yüz kere kötülük edip günlerini uzatırsa da, ben yine bilirim ki, Allah'tan korkanlara, O'nun önünde korkanlara iyilik olacaktır; fakat kötüye iyilik olmayacak ve gölge gibi olan günlerini uzatmayacaktır, çünkü Allah'ın önünde korkmuyor» (Vaiz 8:12,13; Mezmun 73:1-20).

Günah, büyük olasılıkla aşağıdaki sonuçları doğurur:

1. Yoksulluk, hastalık, erken ölüm
2. Yalnızlık, dürüst kişilerin günahlıya karşı güvenlerinin ve sevgilerinin azalması, utanç

3. Ruhsal yıpranma ve günahattan dönülmezse ruhsal ölüm (Romalılar 6:23a)
4. Tanrı'nın amansız yargısı; huzurundan sonsuzluğa dek kovulma

«Vay» ve «yazık» (3:9), çok önemli sözcükler gibi görünmese de anlamları ağırdır.

3:12 sana yol gösterenler seni saptırıyorlar: Bir ülkenin halkı yalnızca maddesel kazanç, askersel yengiler, eğlence, v.b. için yaşarsa, halkın bu arzularını yerine getiren kişiler yönetime gelecektir. Onların düşük zevklerini karşılayan, onları daha da aşırı bir biçimde saptıran önderlerin tahta çıkması kesindir. Aynı biçimde bir kişi doğruluk ilkelerini izleyecek yerde duygularının kölesi olursa, Mesih inancına yaraşan düşüncelere bağlı kalacak yerde dürtüleriyle sürüklenirse, Tanrı'nın buyruklarına uyacak yerde insanların görüşlerini uygularsa, kendini doğru yoldan saptıran benliğinin önderliğine teslim etmiş olur.

3:13 Rab dava etmek için kalkıyor ve kavimlere hüküm vermek için duruyor: Tanrı yargılarken herkese aynı biçimde davranmaz. Yahudalılar'ın çoğu yargıyı hak etmişti ama Tanrı, aralarında bulunan doğru kişileri de eylemlerine göre ödüllendiriyordu (3:10; Tekvin 18:25).

3:14 bağı yiyip bitirenler sizsiniz: (5:1-7; Mezmur 80:8-18). «Bağ» yaşamı simgeler. Tanrı herkese bir «bağ» emanet etmiştir. O, çalışkanlık, dayanıklılık gibi nitelikleri ödüllendirir. Tembellik, savsaklama, yıkıcılık ve yolsuzluk gibi eylemleri yargılar (3:13).

3:14-15 Tanrı toplum için saptadığı genel yargıdan başka, işlenen ulusal suça katkıda bulunan iki grubu özellikle yargılayacaktır:

1. İhtiyarları ve önderleri (3:14-15)

a. Ulusun zenginliğini yok ettiler.

b. Yoksulları soydular.

Tanrı, Yasa yoluyla yoksulların ve kendilerini koruyamayanların haklarını koruyacağını belirtti (Çıkış 22:21-27; v.s.; 1:23 ile ilgili nota bakın).

c. Yasalarla korunmayanları ezdiler.

öğütüyorsunuz: «Hakirlerin yüzünü öğütüyorsunuz» betimlemesi, un değirmeninden alınmıştır. Hindistan'da buna benzer deyimler kullanılır: «Ah efendim, yüzümü böyle ezmeyin. Yazık! Burnum, yüzümdeki diğer organlar yakında silinecektir. Yüzüm öğütüle öğütüle büsbütün aşınınsın mı?» Mika peygamber daha da sert bir betimleme kullandı (Mika 3:2,3).

2. Kadınları (3:16-4:1)

a. Suçları:

1). Gururluydular (3:16; Mezmur 18:27; 101:5,6; Süleyman'ın Meselleri 6:16,17; 1. Petrus 5:5) Yahuda erkekleri gibydiler (2:11,12,17). Kendilerini büyük görenler hor görülür, alaya alınırlar.

2). Batıl inançlarla ilgili işlerle uğraştılar ([muska] 3:20).

3). Dış görünüşe aşırı önem veriyorlardı (3:16-23).

❖❖❖ 31 ❖❖❖

Dış ticaretin getirdiği bollukla birlikte (2:7,16) Asur (2. Krallar 16:7-10) ve Babil (2. Krallar 20:12) gibi yabancı ülkelerle çoğalan ilişkiler, moda duyan ilgiyi artırıyor, çeşit çeşit giyim olanakları sağlıyordu.

Giyimine önem vermemek bir bayanın erdemini artırmaz. Ne var ki, eğer saçmalıklarla uğraşmakla zamanını ve enerjisini boşa harcarsa, yaşamın ağır sorunlarına ve sonsuzluk için önem taşıyan konulara öncelik tanıyamayacaktır. Mesih inanlı olan bayanlar bu tuzağa düşmemek için özen göstermelidirler (1. Petrus 3:3,4).

İnanlının giyimi konusunda birkaç ilke:

- a). Giyim yüzünden öncelik verilmesi gereken sorumluluklar -- örneğin, sağlık için gerekli olan bir diyet, aile bakımı, eğitim, konukseverlik, kişinin öz yapısının tanrısal niteliklerle gelişmesi, vs.-- aksatılmamalı.
 - b). Giyim için yapılan harcamalar, gelecekte karşılaşılabilecek olası hastalık ve yaşlılık gibi zor durumlara karşı alınması gereken önlemleri engellememelidir.
 - c). Bir kişi, borcu varken eline para geçtiğinde borcunun tümünü ya da bir bölümünü ödemezse, alacaklılarının parasıyla giyinmiş sayılır. Böylece imandan kaynaklanan dürüstlük koşullarını yerine getirmemiş olur (Romalılar 13:8).
- 4). Giysileri ve yürüyüşleriyle kendilerinin ahlaksız olduklarını gösteriyorlardı (3:16-23).

göz edip: Bu davranışın Astarti'nin (Hakimler 2:13) niteliklerinden biri olduğu tarihte yazılıdır. Astarti ise, şehvetin (eros) iffetsiz tanrıçasıydı.

Kadının erkek üzerindeki etkisi yapıcı olmalıdır (Tekvin 2:20; Süleyman'ın Meselleri 31:12). Kadın, erkek için «uygun yardımcı» olması amacıyla yaratıldı.

b. Cezaları

- 1). Kel olacaklardı (3:17).
- 2). Çıplak olacaklardı (3:17).
- 3). Onlara güzel koku yerine pis koku verilecekti (3:24).

yerine: Hiçbir yer boş kalmaz. Bir kişinin yaşamında, aklında bir boşluk olduğu zaman, o boşluk ya yapıcı ya da yıkıcı nitelikteki bir maddeyle, bir düşünceyle, bir alışkanlıkla doldurulur. Sion kızları yanlış tutum ve alışkanlıklarından arındırılmıyordu. İtiraf ederek günahlarını bıraksalardı, arındırılacaklardı. Eskiden günahın doldurduğu ama itiraf sonucunda boş kalan yerleri Tanrı, kendi saf nitelikleriyle dolduracaktı. Ne yazık ki, Sion kızları günahından dönmedi. Bu nedenle Tanrı onları günahlı tutum ve davranışlarından zorla arındırmıyordu. Yaşamlarında cezayla boş bırakılan yerler, suçlarına uygun cezanın belirtileriyle doldurulacaktı.

- 4). Ayartmaya çalıştıkları erkekler kılıçla öleceklerdi (3:25).
- 5). Yedi kadın bütün evlilik haklarını reddederek, adını alabilmek için bir erkeğe yalvaracaktı (4:1).